

Kecskeméti

Katona József Színház

Play Molnár

avagy

egy tisztelet színe és visszája

Mert ugye, aki ellen hadat üzenünk, az van, és minél nagyobb haddal támadunk rá, annál inkább van!

Van egyszer ékes elméjű, harcias lelkületű írónk (esszéistánk, költőnk, műfordítónk stb.), **Eörsi István** és van *Molnár Ferenc*. Van ám, minden elrettentés, pocskondiázás ellenére, él és hódít a színpadokon. Akit **Eörsi** csodál *A Pál utcai fiúkért*, de igen-igen megorrolt rá *Az ördögért*. Így született *Play Molnár*: a megszépített századfordulóból a nyers valóság. S ahogyan az alcím — Színe és visszája — jelzi, Molnár vígjátéka alapos változáson ment át.

Ebben a komédiában minden eladó: becsület, hűség, barátság, szerelem, te-

Szirtes Agi és Forgács Tibor

hetség. János, a festő megrendelés szerint, méterre árusítja magát, szerelménél erősebb gyávasága. A milliomos férj megvásárolja felesége, Jolán kegyeit, merthogy a hölgy leginkább cobolybundára vágyik.

Ami Molnárnál pikáns és elegáns, az **Eörsinél** negédes és kisszerű. Nem vonatkozik ez a dialógusokra, amelyek az eredeti műéhez hasonlóan szellemesek és sziporkázóak — csak éppen könnyörtelenül visszájára fordítják a könnyed és tökéletes molnári világot. A szerelem diadala helyett — Molnárnál ezzel fejeződik be **Az ördög** — férfiúi kudarcot látunk. **Eörsi** megcsúfolja a happy endet: a másnapos férfi képtelen szíve hölgyét magáévá tenni. S a diadalmaskodó kísértés itt szánalmas, a világot unalomig ismerő szegény ördög — maga Molnár Ferenc, aki belesírja bánatát a hölgyeknek oly sokszor és hasonló célzattal fölkinált zsebkendőjébe. Mindez remek játék, kitalálás, irónia.

Forgács Tibor a címszerepben elegáns és könnyed — a szerepe is az. *Andresz Katalin* dühöngéseiben igazi nő, *Szirtes Agi* tiszta tekintetével, meglepően érett, szép hangjával érzékelteti a szüzies romlottságot, de a megértést és bölcs belátást is. *Antal Csaba* díszletei a második felvonásban *Fellini* líráját idézik.

A kecskeméti színház ennek a darabnak a bemutatásával két legyet ütött egy csapásra: a Molnár-rajongókat becsábítja a kíváncsiság, biztos a teltház; a nézők pedig egy eredeti drámát, igazi színházat látnak.

(—dem)